

Boden-ANAN

medlemsblad för

Boden
Överluleå
Forskar Förening

Nr 3

Årgång 8

Augusti 1999

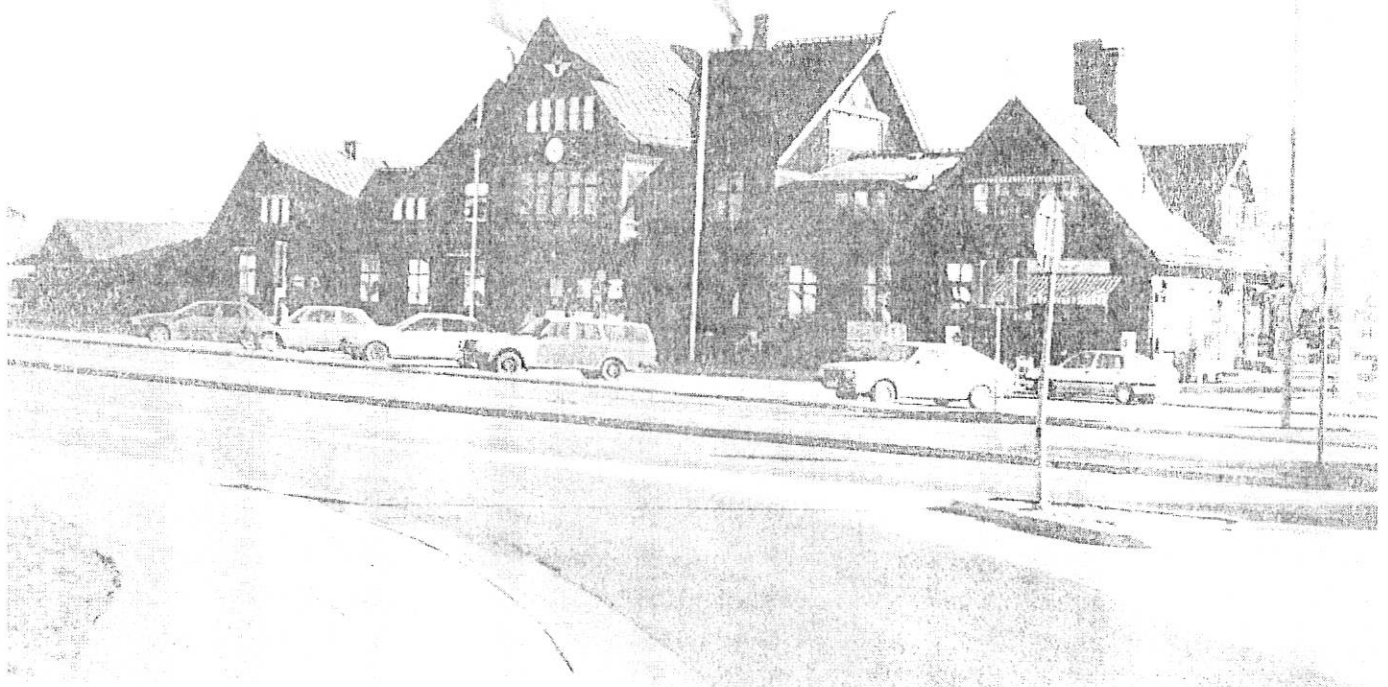

Foto: Rohland Öhman

Kulturhusens Dag 1999 - söndagen den 12 september
Årets tema: Järnvägsmiljöer - byggnader och banor
tider se annons i lokalpressen

Styrelse och övriga funktionärer för Boden Överluleå ForskarFörening

Föreningens adress: c/o Sandberg, Kålrotsvägen 11, 961 47 BODEN

Postgiro: 157 58 - 6

Tel till forskarummet i Råbäcksgården: 0921 - 504 13

Ordförande	Björn Fredriksson	Nipvägen 18 e-mail: bjorn.fredriksson@nwc.bd.se	961 44 Boden	tel 0921 - 653 15
V. ordförande	Constance Rutberg	Svartbyväg. 10 D	961 37 Boden	tel 0921 - 163 11
Kassör	Barbro Lampinen	Unbyn 290	961 93 Boden	tel 0921 - 48 00 21
Sekreterare	Ewa Sandberg	Kålrotsvägen 11	961 47 Boden	tel 0921 - 722 74
Ledamot	Ebba Loräng	Kungsgatan 14 A	961 31 Boden	tel 0921 - 132 40
Styrelsesuppleanter	Arnold Lagerfjärd Hagar Nordlund	Trollsländevägen 9 Saxvägen 29	961 68 Boden 961 42 Boden	tel 0921 - 137 50 tel 0921 - 152 64
Valberedning	Kristina Öhman Linnéa Westerberg Anna-Maria Persson	Prinsgatan 25 Buddbyvägen 41 Karetvägen 24	961 31 Boden 961 42 Boden 961 42 Boden	tel 0921 - 159 79 tel 0921 - 600 75 tel 0921 - 533 33
Revisorer	Carl-Lennart Persson Sixten Sandberg	Karetvägen 24 Österby 950	961 42 Boden 961 95 Boden	tel 0921 - 533 33 tel 0928 - 401 32
Revisorsuppleanter	Brita Lundman Herman Wahlberg	Domarvägen 17 Kyrkgatan 18	961 39 Boden 961 34 Boden	tel 0921 - 138 79 tel 0921 - 109 42
Redaktion för medlemsbladet:				
Ansvarig utgivare	Ewa Sandberg Eila Fredriksson	Kålrotsvägen 11 Nipvägen 18	961 47 Boden 961 44 Boden	tel 0921 - 722 74 tel 0921 - 653 15
Bildansvarig	Rohland Öhman	Prinsgatan 25	961 31 Boden	tel 0921 - 159 79
Kontaktperson i datafrågor: e-mail: gunnar.glaas@telia.com				
	Gunnar Glaas	Kungsgatan 38	961 64 Boden	

INNEHÅLL

Sid 3	Höstupptakt, Nytt i hyllan, Kartor, Ur tidningshyllan, Nya mikrokort
Sid 4 - 9	En rustmästare minns (sista delen)
Sid 10	Ordföranden har ordet
Sid 11	Utflykt längs "Malmens väg"
Sid 12	Succé för hemvändare, Till andra föreningar
Sid 13	Sj:s Centralarkiv, "Historier"
Sid 14	Nya medlemmar, Adressändringar, Tack, Besöksstatistik
Sid 15	Till salu, Efterlysningar

PLANERAD UTGIVNING

Boden - ANAN planeras komma ut:
vecka 45 - manusstopp 22 oktober
vecka 7 - manusstopp 31 januari 2000

KODKORT och NYCKEL

Kodkort till ytterdörren och nyckel till kammaren finns att köpa på Råbäcksgården.

Kodkort kostar 50 kronor och nyckel 80 kronor. För att köpa dessa fordras att du är medlem i föreningen.

Kodkortet ger tillträde till lokalerna från kl 7.00 till 21.00 alla dagar i veckan.

Nyckeln ger tillträde till kammaren där vi förvarar våra samlingar.

Tag kontakt med någon i styrelsen om du är intresserad.

ADRESSÄNDRING

Om du ändrat adress, var vänlig meddela föreningen din nya. Vi får inte adressändringar från något register.

Höstupptaktsträff

**Torsdagen den 9 september klockan 18.30 samlas vi
i Församlingsgården.**

**Vi fikar tillsammans och samtalar om den gångna sommarens
och den kommande höstens / vinterns aktiviteter.**

En speciell inbjudan lämnar vi Dig som har renskrivit ett eller flera år

Välkommen

Nytt i hyllan

Nu är den här, Sveriges Släktforskarförbunds årsbok. Den innehåller förutom verksamhetsberättelse och bokslut artiklar med varierande innehåll. De är: "Rädda familjearkiven.", "Historien om doktorn med två familjer.", "Så stavar du namnen. Sveriges släktforskarförbunds namnlista.", "Släkten Felländers ursprung.", "Roebing och de valsande svenskarna.", "Några borgmästarsläkter i Hudiksvall 1582-1680.", "På jakt efter Gubben Fast och en del andra anor.", "En hälsingerustmästares medeltida jämtlandsanor.", "Marsken Sten Pederssons (stjärna) ursprung.", "Breven hem till Ulricehamn.", "Nordantjäl i Ramsele. Människorna i en by under 300 år.", "När pesten kom till Mariefred.", "Recensioner och granskningar."

Även årsboken från Riksarkivet och Landsarkiven har kommit. Den har i år temat: sjukdom, nöd och utanförskap i arkiven. Av artiklarna är det tre som har direkt anknytning till Norrbotten: "Sameskolor under tre sekler" av Per Fjellström, "Pressarkiv, bibliotek och bokbuss - samiska kulturbevarare" av Anita Ekstrand och "Sjukdom inom rikets ödemarksområden. Drottning Viktorias sjukhärbärge och lappålderdomshem i Karesuando" av Niklas Ljungholm. Bland övriga artiklar kan nämnas en om den militära sjukvården och en om spanska sjukan.

Som vanligt får ni nöja er med att läsa årsböckerna i Råbäcksgården under det innevarande året. Nästa år är det ju möjligt för medlemmar att låna hem (i max en månad!).

Nya mikrokort

Vi fortsätter med att fylla på mikrokort i våra pärmar. Födda, vigda, döda för Norrbottens län år 1928 finns numera i gröna snurran i forskarlokalen. Knut Lundbergs familjeregister för Skellefteå lfs finns i en pärm i hyllan.

Ur tidningshyllan

Gellivarebygdens forskarförenings medlemsblad heter numera BYGDENS FOLK.

I Släkthistoriskt forum nr 3/99 finns bl.a. en artikel om att släktforska i Finland och en om den Judiska släktforskningsföreningen i Sverige.

Kartor

Nu är det möjligt att köpa en skraddarsydd karta från förr. Företaget Vebam säljer färgförstorningar (A3 = 420 x 297 mm) av topografiska kartor från 1830-talet och framåt. Man kan beställa karta med den önskade gården eller orten mitt på bilden.

Närmare information finns i pärmen för erbjudanden i stora forskarsalen i Råbäcksgården.

En rustmästare minns

av Reinhold Backman

Volontär 15/1 Backman contra kapten Skule Rydén

Under mitt första år på Ing 4 kom jag att få en svuren fiende (från hans sida), nämligen kapten Skule Rydén 4 komp (park = hästkompani) på kåren. Alla vi volontärer som tillhörde: telegraf-, fästnings-, tyg- eller fältkompani var som ett rött skynke för honom.

Hästvakt

Jag mötte honom första gången efter vintermanövern i mars 1937. Eftersom det rådde en ihållande kyla på c:a -30° C så avbröts manövern efter en vecka. Vi hade hästar och dessa stallades i något som kallades "långa ladan" på Tjärnbacken. Där rymdes 30 hästar, men ladan var så smal att man fick tränga sig bakom hästen när man skulle förbi. Jag åkte på den första stallvakten när vi kom hem från manövern på kvällen.

Vi hade ju inte haft just någon sömn, så eftersom vi ville sova skulle bara en kille i taget vara uppe. Det visade sig att vi hade en värnpliktig från Ing 1 i Stockholm med i vakten, och när han mitt i natten gick sitt pass vågade han inte gå in bland hästarna, som slogs och det var en enda röra. I samma veva kom Skule från off-mässen "full och tokig" och skulle visitera stallvakten. Oj oj oj vilket liv han förde. Eftersom vi sovit på vakten skulle han "bura" in oss allihop. Som tur var var han så full att han morgonen efter hade glömt alltsammans.

Vindankare

På sommaren låg vi på Ängesholmen för att kunna utföra krigsbrobyggen. En dag hade vi slagit bro och skulle sträcka på ankartågen så att bron låg fast. Jag sträckte på ett "vindankartåg" och märkte inte att ankaret ej var fast i botten utan följde med. Så kom Skule från "ingenstans" och skrek, samtidigt som han slog mej i skallen med en megafon, ett slag för varje ord: SER DU INTE DIN DUMMA DJÄVUL ATT VINDANKARET DRAGGAR! Då låg jag nere på pontondurken. Som tur var hade jag hjälmen på huvudet.

Tigersprång

Vi hade en gymnastikkapten som hette Runman, från "telegrafarna". En djädrans fin "kille". En vecka blev han sjuk, och min "vän" Skule Rydén

svarade för honom, och då fick jag "mina fiskar varma". Jag kunde inte hoppa plint och absolut inte "tigersprånget" över häst och plint, för den gymnastiksal som jag vistats i var på Västra skolan i Luleå och den var inte större än ett vardagsrum, och jag kan inte komma ihåg att där fanns någon plint. Skule skulle ha oss till att hoppa "tigersprånget". Jag hamnade alltid på mage på plinten. Till slut var Skule högröd i ansiktet och nästa gång han kommenderade mej att hoppa, tog han en änterlina och slog mej över ändan så jag flög över både häst och plint och landade på mage på matan. Sedan rusade han på mej och sa att jag bara djävlandes med honom: "Din volontärdj-l", och slog mej under hakan så att jag bet sönder tungan. Det sipprade fram lite blod i mungiporna så han blev väl lite "skraj" och sa att jag skulle gå ut och klä om. När hans lektion var färdig kom han ut och ställde sig framför mej. Då sa jag: "Kapten får inte slå mej, nu går jag upp till kårchefen och anmäler detta". Jag gick in i kanslihuset, det fanns nämligen en dörr på andra sidan också. Jag ställde mej och gluttade, och när han gick in på sitt kompani så gick jag på utsidan in på vårt. Inte vågade jag gå till kårchefen, då skulle man minst ha kompanichefen med sej.

På krokig arm

På sommaren 1939 arrangerades över hela landet "Lingiaden" till minne av Per Henrik Lings död. För vår del skulle den avhållas i Luleå och ledare blev min, så småningom, mycket gode vän gymnastikdirektör Bertil Edman från Luleå. Han ville att vi anställda militärer skulle sätta upp en trupp som visade Lings gamla strama gymnastik där kraften fick råda. Vi gick ju nu på furirskolan, och Bosse Knutsson och jag anmälde oss. Bosse var fästningskille och jag fältare. Bertil blev sjuk och vem skulle då sköta uttagningen om inte Skule Rydén. Han höll på att svimma när han fick se mej och Bosse. "Va f-n gör ni här ni två?!" Jag sa att vi ville vara med. "Jag skall nog se till att ni inte klarar detta. Ni skall utföra *underhängande armgång på bom med krokig arm*." När han gått sa Bosse: "nu Reinhold, om det så kommer blod i min mun skall vi klara detta". Vad Skule inte visste var att vi

tränat mycket att hänga krokig arm, det var ju nästan ett folknöje den tiden. Förresten kunde väl Bosse hänga och äta en smörgås samtidigt. Till Skules stora sorg klarade vi oss.

Själva "Lingiaden" var en stor härlig fest med middag på Festivitetssalen efter uppvisningen. Bertil Edman kunde aldrig glömma militärens uppvisning. Eftersom jag kom att arbeta i gymnastikförbundet sa han ofta när vi möttes: "Reinhold, kommer du ihåg "Lingiaden 39?". När detta skrives (1992) är Bertil 92 år gammal.

Julhälsning

Som korpral hade jag stallvaktschefs-(o)turen julafton 1938. Fram på kvällen kom Skule in. Han var stallchef. Han skulle hälsa hästarna "God Jul". "Full och präktig" gick han fram till en spilta, där en post var i färd med att ta upp spillning efter hästen Garm. Skule röt: "Flytta på dej kanindj-!", varpå han gick upp i spiltan och sa: "God Jul Garm".

Idrottsledare och idrottare

Åren 1950 - 51 utbildades jag vid Försvarets Gymnastik & Idrottsskola på Karlberg i Stockholm. Jag kom att under tio års tid fungera som idrottsledare på Ing 3. Några framgångar var inte synliga eftersom Ing 3 kom att framstå som ett idrottshatarförband. Det fanns till och med killar som sökte sig till andra förband för att få utöva sin idrott, och då var denna militäridrott. Vid ett tillfälle var det Milomästerskap i Bodens simhall. Det fanns en åtråvärd sak att vinna - en silversköld till bästa förband. Jag hade fina simmare bland de värnpliktiga det året och kände mig säker på skölden. Det fanns en frissimmare på fjärde kompaniet som var bra, men kapten Kestner hade bestämt sig att han i stället skulle lära sig "förgasare". Jag gick till bataljonschefen som var en bra karl men hata- de idrott. Beskedet var "Har chefen på fjärde sagt detta så är det så!". Vi förlorade skölden på detta vilket jag också meddelade bataljonschefen. Hans svarade "Ja men tjänsten går före".

Femkamp

Ett helt år hade jag tränat våra "moderna femkampare" för att på sensommaren delta i SM i Göteborg. Det enda jag inte tränade dem i var ridning vilket aldrig varit min starka sida. Det blev sena kvällar i gymnastiksalen med el fåktappara-

Sparkad

Jag måste sluta med en "Skule-historia" fast den inte gäller mej. Vi hade på 4 komp en korpral Sundling, ett "frö". Han klarade inte skolorna för man underkände honom i matematik, av alla ämnen. Sundling gick vidare i civila livet och blev civilingenjör vid Artilleri- och Ingenjörshögskolan, som den då hette. Bland annat hade han som elev med sej blivande kårchef överste "Tji haka" Rahmqvist. De kom överens om att vara goda vänner, även om de inte varit det på "fjärde" där "Tji" var löjtnant. Sundling blev den som fick reda upp järnvägsnätet i Paris efter kriget. En dag blev han anmodad att hålla ett föredrag i järnvägsteknik för officerarna på Ing 1 i Stockholm. När han var färdig kom Skule Rydén fram till honom och sa: "Har inte civilingenjören och jag träffats förut?". Då säger Sundling: "Jo då, majoren har sparkat mej i ändan många gånger på fjärde på Ing 4, när jag dragit av honom stövlarna". Då stack Skule.

ten, det gällde att passa våra timmar i badhuset, mycket träning på korthållsbanan på Tjärnbacken samt löpträning. Chef och ledare för denna gren var Åke Dahlin, en känd arméprofil. När tiden för tävlingen närmade sig sa Åke att "nu får du följa med som lagledare till Göteborg som tack för allt slit du haft långt ut på kvällarna borta från din familj". Jag kände mig glad och såg fram mot detta, jag kände ju så många av de andra tävlande eftersom jag varit generalsekreterare för SM i vinterfemkamp 1951. Jag hade packat och klart, men dagen före avresan kom Åke och meddelade att jag inte fick åka, major "M" skulle åka istället. När de kom tillbaka frågade jag hur majoren varit som lagledare. Svaret var "Inte var han lagledare, han åkte till Falkenberg och spelade golf." Det var för att han skulle få gratis resa.

Terränglöpning

När jag och J E Larsson hade kommit hem från Idrottsskolan 1951 var vi ganska vältränade. Jag har ju själv aldrig varit någon idrottsman att tala om, men jag var tvungen att ställa upp som "old boy" i Milomästerskapen i terränglöpning. Tävlingen gick av stapeln vid Moratska torpet i Boden. Vår klass skulle springa tillsammans med juniorerna. I klassen fanns kapten Fridén från I 19.

Vi var goda vänner sen länge. När vi kom ut på slingan såg jag att han försökte hålla koll på om han var först bland gubbarna. Jag var liten och hade toppluca på mig så antagligen trodde han att jag var en junior för han brydde sig inte om att jag löpte ifrån honom. Jag vann klassen. General Colliander kom för att dela ut priserna men innan det träffades han och Fridén. Generalen frågade "Hur har det gått kaptent?" och fick till svar "Sejer general!". Så kom då prisutdelningen och dom började med oss gamlingar. Speakern ropade "Milomästare i Old boy-klassen (då började Fridén småspringa mot generalen) överfurir Backman Ing 3. När jag sprang fram möttes vi och Fridén sa "Var f-n kom du ifrån?". Mitt svar lød "Jag guppade tillsammans med juniorerna".

Det var en fin dag för Ing 3. Vi blev lagmästare. I laget ingick furir Palle Öhrnblom - Milomästare, löjtnant Stig Lantz - gammal Bergnäsare, löjtnant Bertil Eriksson - Lulegrabb, löjtnant Lars Brundin och jag själv. Priset var den eftertraktade silver-skölden.

Orientering

På tal om idrott. DM-budkavlen gick 1947 i Älvsbyn. För Ing 3 sprang Lill John Olsson, Birger Stattin och jag. Olle sprang första sträckan och kom upp på en höjd där kontrollen skulle stå men han såg inte skärmen så han sprang till en annan höjd för att ta ut riktningen - och där stod skärmen. Olle blev tvåa på sträckan och vi fortsatte hela budkavlen - men den kontroll som Lillole hittat stod 400 m fel. Man måste ju bryta tävlingen och samla upp löparna på första sträckan med en buss. Framme i bussen satt en ortsbo som var mycket vredgad över "hur dåliga orienterare det finns som inte hittar kontrollerna". Putte Wählström påpekade att det fanns många fina löpare i bussen bl.a. Birger Holmberg som blivit tvåa på SM. Killen sa "Hä gäll int anne, dom kan int orientär - 400 meter hä är väl åsit." Tänk att OK Vargen och vårt lag fick löpa alla sträckor utan att de avbröt oss.

Under kriget

Vid ostkanten

Under vårvintern 1941 låg nionde kårplog nionde ingenjörsbataljonen förlagd till Iso-Karsikojärvi. Vår pluton hade till uppgift att anlägga stridsvagnshinder på Kivijärvi is norr om lägret. Arbetet bestod i att såga upp en stor vak, forsla isblocken mot egna linjer samt att lägga granris och snö i vaken och sedan täcka över så intet syntes och att försöka hålla svag is i vaken. Försökes skulle beskrivas i instruktion.

På kompaniet fanns två man som lät tala om sig: sjukvårdare Helldahl och vår furir Helge Holster. Helldahl var "hästskojare" och därför tramphästarare men var så ofta på sjukan så han blev sjukvårdare. En kväll kom han till HH och bjöd en liter Kron mot att få hjälp att slippa tramphästararna. Av outgrundlig anledning tog inte Helge emot gåvan utan vid övningar dagen därpå hade Helldahl tre tramphästar.

Under arbete på Kivijärvi skulle det fotograferas och Helge blev avbildad med naket överliv bakom ett isblock. På kvällen spred soldaterna ryktet att furir Holster låg mycket sjuk i baracken efter att ha badat i vaken. Holster hade kännedom om allt och hade förberett sjv Helldahls besök. Han hade

kokt vatten i en termos och hade byltat på sig pälsar i det lilla furirrummet med eld i kaminen. Sedan Helldahl hållit ett faderligt tal om oförståndet åkte tempen in, den stack sjuklingen i termosen så att den åkte "för högt" i gradtalet. In med en ny termometer, nu vågade han inte förstöra mer material utan la den på benet och den visade 36° - nu var goda råd dyra. Ute i baracken satt furir (sedermera förvaltare) Gunnar Söderholm och meddelade "Jag har varit sjukvårdare - ta medeltemp 39°". Så beslutades och i en speciell flaska fanns åtråvärd medicin - den värmde. Hemma i sin barack fick grabbarna se sjv Helldahl i tvätt-rummet prova sin tempustrustning.

Åkallan

På vår pluton hette chefen Sandberg. Han blev så småningom byrådirektör på FortF i Boden. En skicklig man men med nog så grova extraord. Vi skulle på manöver och underställas L 119. De hade glömt beställa mat åt oss så vi levde i fyra dygn på buljong och hårdbröd. Upp till manöverområdet skulle vi två och bataljonpastorn tolka. Löjtnant Sandberg bredde på så med reservorden att det "klibbade under skidorna". Efter första rasten saknades vår tolkkamrat och Sandberg frågade

"Var f-n är jeppen som tolka med oss?" Jag sa "Vet inte löjtnanten vem det var?" "Nää". "Det var ju bataljonpastorn! "Å Fan, då förstår jag att han smet!"

Vid västgränsen

Hösten 1941 förlades första kompaniet på trettonde ingenjörsbataljonen i Dalsland under kapten Thulins ledning. (Många har talat om förvisning till Tornedalen - dom har inte förlagts till Dalsland.) Vi låg i Lilla Rinnare. Ägarna till gården vägrade ta vatten från gårdens brunn som vi använde. Damen drog i stället vattenhinkar på en skottkärra från en kallkälla 1,5 km mot norska gränsen. Vi hade 36 hästar vars spillning skulle säljas efter två månader, summan skulle införas i marketenteriliggaren. Bonden visste att vi inte skulle kunna föra bort spillningen så han betalade inte en krona. Kapten Thulin och jag som var kompaniadjutant satsade 50 öre var och förde in summan i markans bok. Vi hade besök av chefen för ingenjörtrupperna, överste Sylvan, som ansåg att vi låg alldeles för nära norska gränsen och skaffade tungt bromaterial till en ort som heter Bön. Den uppgiften hade vi fram till avlösningen. Någon mil från vår förläggning fanns en väg som slutade mitt i vilda skogen, den hette "Karl XII:s väg". Vår avlösning bestod av ett motorkompani med vägmaskiner och traktorer. Av misstag i den mörka natten kom kompaniet in på denna väg. Vad som sades och handlades vid vägslutet av vägen som hade en bredd av tre meter kan var och en förstå.

Närkontakt

På vår hemväg råkade kompaniet ut för en järnvägsolycka på Snydens station söder om Krylbo. Vi växladades in på ett spår med godståg. Sammanstötningen blev våldsam för hästar och personal. På stationsområdet låg spridda 27 buffertar från vårt tåg och godståget. Först i vårt tåg fanns en petroleumvagn och en ammunitionsvagn - fullastade! Vårt lok blev obrukbart. Stinsen chockades och var svår att prata med, men han erkände att växlaren var ny för dagen - och att han inte kände hans namn. Växlaren var dessutom ej anträffbar.

I Dalsland drabbades kompaniet av en fältsjukdom som kunde ha fått ödestigra resultat. Vi fick nämligen skabb. Eftersom det inte fanns några damer i sammanhanget förstod läkarna i Skövde att något annat låg bakom. Ett grannförband från

artilleriet i Göteborg hade två man som inympade skabb i andra för att man skulle få 10 dagars finvistelse på sjukhus i Skövde. När de låg där för tredje gången förstod man sammanhanget och vederbörande fick fängelse.

Ohörsamhet

Våren 1942 förlades första kompaniet åttonde bataljonen på Lockered gård utanför Vänersborg under kapten Nils Ringströms ledning. Han var ganska het av sig. En dag då jag hade glömt sända en grabb till krigsrätt i Vara skulle han "vinkla ut mina sergeantvinklar så jag blev korpral". Valborgsmässoafton var det larmövning under kapten Tore Rahmqvists ledning. Jag tillhörde stridsdomarna och vi blev kallade till bataljonchefen Zhetreus. Alla kom utom krigskassören som fanns på krogen. Sergeant Olsson sändes med bud men kassören kom inte. Då sa Zhetreus till Olsson "Hämta hit honom annars blir hans liv kort". Kassören kom och vid bataljonchefens fråga varför fick han till svar "Jag trodde det var ett aprilskämt". Än kan jag höra min blivande kårchefs kluckande skratt när han försvann inåt salarna i grevinnan Taubes herrgård.

Sprängning

Vårt kompani hade tilluppgift att förevisa brosprängning med huvudnumret - materialgruppchef korpral Nordin från Alnön skjuter på 300 m avstånd på dynamit som antänder bron. Åhörarna applåderade hjärtligt varje gång, men inte gårdägarna i närheten - takpannor var gamla och ramlade ner. För uppsättningen svarade värnpliktige Hellberg från Kramfors, han var murare. Kapten R hade inte så gott öga till H för det såg alltid ut som om han skrattade även de få morgnar som kompanichefen tog emot - det gjorde han bara när kompaniet skull ha sig en åthutning. En dag var Hellberg inne på kompaniexpedition när det kom in en gubbe som skällde ut kaptenen "efter noter", för fönster och takpannor. Hellberg blev rent ut sagt förb-d, tog gubben och slängde ut honom med orden "Jag har ju sagt åt dig gubbe att jag skall komma och laga din skröpliga kåk". Kapten R blev alldeles förskräckt och sa "Så får Hellberg inte göra". Svaret blev "Ingen skäller ostraffat på min kapten". Dagen därpå kallade kaptenen in Hellberg på expeditionen och meddelade att han kommer att konstituera honom till vicekorpral. Hellberg blev alldeles utom sig och sa "Nog vet jag att jag är en

dj-a buse och en dålig soldat men inte behöver väl kapten straffa mig så hårt att jag blir befäl".

Marsch

Sommaren 1943 hade första kompaniet trettonde ingenjörsbataljonen till uppgift att gå från Vänesby och upp till Boden under kapten "S" ledning. Marschvägen var Vännäs - Umeå - Skellefteå - Bergviken - Gäddvik - Ängesholmen Boden. Uppgiften var att inreda samtliga broar till förstöring. Den blev en mardröm med en chef som inte behärskade uppgiften. Slitningarna blev stora mellan chef och övrigt befäl. Att tjänstgöra som kompaniadjutant under sådana förhållanden var ogörligt. Resultatet blev krigsrätter om förekommen materiel, tio MO-anmälningar mot chefen, kårchefsbesök i Littiäinen med nedsmutsning av chefen i kollegers närvaro o.s.v.

I Norrfors mellan Vännäs och Umeå väcktes sergent Albin Ranemalm och beordrades att omedelbart gå med trossen till Skellefteå, klockan var halv ett. Jag fick lämna ut ett förskott till Albin och han fick med sig en del av köket. Efter tre dagar var han framme. Han mötte av en händelse kårchefen som frågade vad han sysslade med och sände tillbaka Albin till kompaniet. Vi mötte emellertid honom inte förrän i Gäddvik en månad senare.

Hästskjuts

Kapten kom på att hästarna inte skulle behöva gå utan skulle transporteras på lastbilar i speciella finkor tillverkade på kompaniet. Hästarna blev vettskrämda och sparkade ut genom spjälorna. Vakten på flaken vågade inte stå kvar utan satt på huvuven. Efter bilen släpades kärrorna. Eftersom farten blev cirka 60-70 km/h så brann hjulen fast på axlarna på hästkärrorna. Efter en resa fick man inte upp en enda häst på flaket även om man bar

dem upp. Meningen var att hästarna skulle köras en viss sträcka, lastas av varpå bilarna skulle gå tillbaka och lasta upp nya hästar o.s.v.

Utombusstriptease

I Gäddvik låg vi på Hugo Bergströms gård, numera Birger Åströms. Där skulle vi ha persedelinspektions. För att intet fusk skulle förekomma tog kapten hela kompaniet på en gång. Upp i vägskälet mellan vägarna till Gammelstad och Karlsvik 300 m öster om Gäddviksbron skedde spektaklet. Här fick mannarna klä av sig allt utom skjorta m/81 och långkalsonger (som skulle ha varit vita). På båda vägarna var det full trafik, dock inte med nutida hastighet. Jag har nog aldrig skämts så mycket som då. Detta blev en av de tio MO-anmälningarna.

Straff

Vi stannade ute på Ängesholmen. Om soldaterna gick i matsalen utan mössa eller grötrock fick de gå ner till klyven och dra ut tre stockar i en timmerbröt utan flytväst e.dyl. En middag var det så många att det blev ett roddarlag och då beordrades de i en ponton, den utsedde roddarlagschefen meddelade att han hade för få åror i den strida strömmen. Chefen sa "De räcker, ro med händerna". Det föranledde nästa MO-anmälan. Pontonen gick överstyr och en man var nära att drunkna.

Som kompaniadjutant har jag alltid hållit på min kompanichef därför var det bittert att åhöra den sista krigsrätten på A8. Visserligen blev all min material avskriven men utslaget var beroende av min kompanichefs mentala hälsa. Det var också bittert när kårchefen, i Littiäinen, höll förhör om MO och materiel. "S" sa att han gett mig frågor som jag inte kunnat svara på. Kårchefen sa "En dåre kan fråga det tio inte kan svara på". Inte underligt att tre bisittande officerare bleknade.

Epilog

Sjukan

Det blev många olika arbeten under åren. Jag kom att vara på underhållssidan, fram till de sista nio åren då jag placerades som expeditionsförståndare på sjukvårdsavdelningen. Det blev ett mycket intressant arbete eftersom jag fick till uppgift att vidareutveckla avdelningen, den hade blivit lite "gammal" i sin framtoning. Där kom väl

min tjurighet i dagen och alla såg väl inte så glatt på mina ideer.

Min föregångare hade knarkat och supit ner sig i sju månader så expeditionen var vedervärdig, man visste egentligen inte var man skulle börja. Kårchefen överste Thore Rahmqvist kom upp och tittade på "härligheten" och bestämde "Om sex månader kommer jag upp, då skall rustmästaren ha ordning här". På den tiden betalade man sjuk-

besök för anställd personal - detta var inte redovisat på ett helt år. Ute i lokalerna fanns pärmar med sjukkort på anställd personal som var födda 1896 och gått ur tiden 1920 o.s.v. Jag ansåg ju att detta inte var mitt bord utan skulle ligga under personalavdelningen, det blev så men då fick jag en förvaltare på mig. Efter de sex månaderna kom chefen upp som bestämt och under en halvtimme redovisade jag resultatet. Sen reste han sig och sa "Jaha".

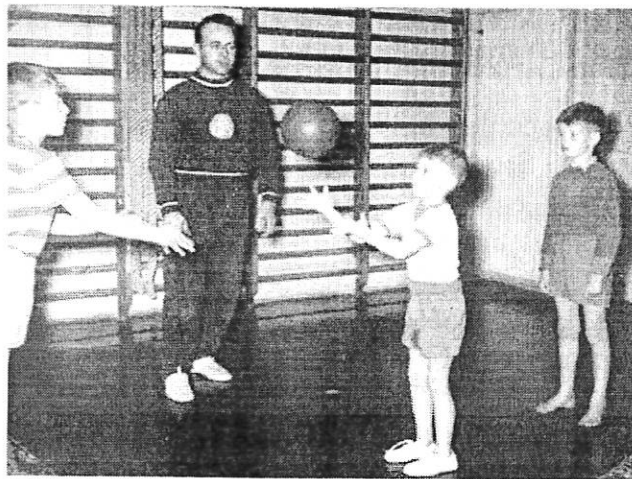
Det nästa var att få ordning på sjukvisitationen - inte det medicinska utan ordningen i väntrum och andra lokaler. Väntrummet hade plats för femton men där satt 40 så både personal och besökare blev griniga. Det gällde att få rotation på det hela men det var inte lätt. Detta skulle överses av dagbefäl varav en del var bra och andra rotade till det. När jag sen skulle ordna upp sådant själv hände det att jag blev anmäld till facket. Det kom en dag en 20-årig styrelsemedlem som skulle hålla förhör med mig. (Ja han åkte utför trappen så det bara rasslade.) Orsaken till det hela var att det var en stabschef som skulle handha dessa frågor men han var alkoholiserad. När jag vid pensioneringen tog upp dessa frågor med kårchefen fick jag till svar "Ja detta skulle ju stabschefen sköta, men rustmästaren vet ju vad jag har där". Det var tröst det! Vilken tur han hade att det fanns underbefäl.

Facket

Under mina 35 år på Ing 3 är det förståeligt att det uppkom många situationer där man så att säga "kom i kläm". Jag vet att jag var ambitiös, jag tålde inte fusk och blev helförb-d vid orättvisor. De militärer som "red höga hästar" var inte mina favoriter. Jag kom att under många år vara facklig ledare för underbefälet (ordförande) och då gällde det att inte falla till föga utan försvara de svaga, de lägsta graderna. Jag kom under denna tid att möta kamrater i familjer som de inte stöttade och skötte på bästa sätt. Att komma till en lägenhet som "krossats" av den druckne var en styggelse. Att se slagna familjemedlemmar, men ändå försöka försvara slagskämpan så att han skulle få vara kvar i tjänsten hade sina sidor. Jag tror ändå det var bäst för familjen. Eftersom många gick vidare i graderna mindes de mig från de första åren så jag fick agera "hjälpare" långt upp i officersgraderna. Tyvärr har det inte alltid hjälpt utan kunnat sluta i tragedi. Det har blivit många fina resultat också. Två som inte klarade underofficerskolan och

skulle kastas ut i det "civila" klarade jag kvar och de blev så småningom framstående och prisbelönta underbefäl.

Jag kom i beröring med beslutet att inrätta "långtjänstunderbefäl" vilket innebar att man fick tjänst fram till pensionering vid 55 års ålder. Förut fick man bara vara kvar till 34 års ålder sedan var det bara att försvinna. På den borgerliga sidan blev det ett väldigt rabalder, man ansåg att de båda fina officers- och underofficerskårerna skulle skadas i sitt anseende av att det tillkom en underliggande kår fram till pensionering. Den socialdemokratiska regeringen genomdrev frågan tillsammans med vårt förbund. Det skulle så småningom visa sig att det blev en fullträff med en i stora delar stabil och arbetsam befälskår, graderna överfurir och rustmästare tillkom. Numera, efter 1971, finns det bara officerare uppdelade i tre kategorier. Jag slapp detta och kommer att behålla rustmästare i framtiden, det är jag stolt över.

Här slutar rustmästare Reinhold Backmans berättelser från hans barn- och ungdom och från hans yrkesverksamhet som vi fått följa i Boden-ANAN. Han är medlem nr 342 i BÖFF. Som släktforskare hade vi jublat om vi kommit i kontakt med berättelser av det här slaget om någon av våra förfäder. Låt hans berättelser inspirera dig att ge DIN EGEN HISTORIA till kommande generationers släktforskare.

Ordföranden har ordet

(Björnvål)

Sommarmånaderna är en hektisk tid för föreningen vad gäller besökare från när och fjärran. I år har vi provat en ny modell. Under vardagarna har ungdomspraktikanter svarat för öppethållandet mellan 08.00-16.00. Under lördagar och söndagar har medlemmar svarat för dito mellan 10.00-16.00. På så vis har vi lyckats med öppet hus från den 1 juni till och med 6 augusti, med undantag för 3 dagar under midsommarhelgen. Jag tycker det är en bra prestation. Men om jag får önska, skulle jag vilja att fler medlemmar tidigare tecknade sig på sommarens helgjourlista till nästa år.

Vår mest sålda bok under denna tid har varit "Kvarteren längs Kungsgatan och Drottninggatan mellan Kungsbron och Lundagård".

Jag vill här framföra min eloge till studiecirkeln, som under två mödosamma år arbetat med boken. Men jag är övertygad om att deltagarna haft mycket roligt vid sammankomsterna, vid alla "kom ihåg" och anekdoterna vid dessa "kom ihåg".

Fredagen den 21 maj var Bodens näringslivschef Per-Ulf Sandström, vice ordförande Constance Rutberg och jag till Luleå där vi uppvaktade landshövding Kari Marklund angående Landsarkiv i Boden. Denna uppvaktning utmynnade i att landshövdingen uppmanade näringslivschefen, att Bodens kommun skulle inbjuda länsstyrelsen att tillsammans utreda förutsättningarna för ett landsarkiv i Boden. Så har skett. Detta kunde läsas i NSD den 28 juni.

Det jag och Constance hävdade hos landshövdingen var rättvisa. För det första för att få någorlunda likvärdiga reseavstånd till nationellt arkiv som övriga svenskar. För det andra för rätten att själva få bevara, förvara och försvara vår egen skapade och dokumenterade historia i nationellt arkiv.

Under våren har föreningen planerat och förbättrat två medlemsresor. Den ena var en forskarresa till Ramsele. När endast en medlem anmälde intresse, kunde resan inte genomföras. Det tycker jag var synd för forskarcentret ligger mycket vackert vid Faxälven. Personalen är mycket trevlig, kunnig

och hjälpsam och det viktigaste, man kan forska på alla Sveriges församlingar.

Den andra, en guidad dagstur i turistbuss längs en del av Malmens Väg, som finns i vår egen kommun, till frälsenybygget Furudal eller som det populärt kallas "Spiken", efter det närliggande berget med samma namn. Vad jag har förstått var denna resa uppskattad av de 25 deltagarna.

Lördagen den 24 april var föreningen med på loppmarknaden, som avhölls i vanlig ordning på gågatan i stan. Det är andra året vi deltar. Tyvärr fick jag bara en veckas förvarning om när marknaden skulle vara. Detta gjorde att det blev mycket bråttom att tiggas ihop prylar för försäljning. Till nästa år skall vi/jag bevaka att vi får besked tidigare, så att vi hinner få ut information till er. Styrelsen har beslutat, att inkomsterna som kommer in från detta skall avsättas till inköp av en CD-brännare.

-Du, det är faktiskt roligt att vara försäljare på loppmarknaden, så du får hemskt gärna vara en i försäljargänget. Sannolikt blir det sista helgen i april även nästa år. Så har ni något som ni absolut inte behöver, men som någon annan kanske behöver, så skänk det till föreningen. Vi börjar ta emot prylar i Råbäcksgården ca 14 dagar före.

När du håller denna tidning i din hand är det bara några veckor kvar till I 19 firar sitt 375-års jubileum den 11 september med öppet hus. Se kommande annonser i dagstidningarna. Samt till "Kulturhusens dag" som i år är den 12 september. Årets byggnader är SJ-hus. Klart sevärt och gratis.

Om allt går som planerat så kommer Kiruna, Gällivare och Bodens forskarföreningar att samarbeta i Karlstad på riksstämman den 17 - 19 september, så till vida att vi delar på kostnaderna för ett bokbord, där vi marknadsför våra föreningar och vår bygd.

Väl mött i Råbäcksgården och på våra föreningsmöten.

Björn Fredriksson

Utflykt längs "Malmens väg"

Måndag 7 juni anordnade BÖFF en trevlig bussutflykt till mellersta delen av Råne älvdal. Vi 24 som deltog fick se fornlämningar och andra sevärdheter i anslutning till Malmens väg, vilka också fotograferades livligt. Björn Fredriksson hade arrangerat utflykten. Att dagen blev så lyckad berodde i hög grad på att Björn berättade om vad vi såg från bussen och under uppehållen. Han delgav oss lagom doser av sina eminenta kunskaper om Norrbotten och särskilt malmhanteringens historia på ett mycket lärorikt och spännande sätt. Den lekamliga spisen bestod av Domus frikostigt fyllda fruktkorg, Norrigårdens nybakade wienerbröd till kaffet samt en förträfflig lunch i Valvträskes byagård. Där kunde vi dessutom beundra väggmålningar av ortens konstnärer, med motiv från skogsbruk och skön natur.

Något om vad vi såg och hörde Björn Fredriksson berätta om:

- En 3 500 år gammal boplats, strax ovanför Niemisel, med bl a gropar för fångst av älg.
- Skvaltkvarnen, i Norriåns Mörtbäcken, där bygdens säd länge malts med hjälp av vattendrivna stenhjul.
- Berget Snipen, med en djurliknande naturbildning på raskanten. Vi försökte med växlande framgång föreställa oss att det var "Snipkon" vi såg.

Motiv från en torrnålsgravvy av Rolf Selberg.

- Efter en tre kilometers, lätt "skumpig" avstickare per traktor, nådde vi "Spiken". Dit ledde från slutet av 1700-talet "Malmens väg", där samerna forslade Gellivare-malmen i sina akkior för invägning och vidare transport till Strömsund. Meldercreutz nybygge Furudal, eller Spiken kallat, finns kvar från 1768 och har de senaste åren kompletterats med en större timrad gård med utrymmen för skoterturister m fl.
- Korpforsens vilt skummande vattenmassor, i Överstbyns del av Råneälven, imponerade på "vattenreglerade" bodensare. Björn nämnde att "Getronossens" närbelägna stuga erbjuder gratis logi.
- I Sörbyns naturskönt belägna Folkets Park, såg vi det stora malmblock som minner om bygdens son Pehr Andersson, född 1644, upptäckare av Gellivare malmberg. Vi åkte även till smeden Roland Engmans gård, Pehr Anderssons födelsegård, där Engman ställt upp en del av det malmblocket med egenhändigt smidda minnes tavlor.

Text och foto Sixten Berg

PS! Den 12 juni fanns Ebba Lorängs reserapport om "Spikenresan" i Norrbottens-Kuriren.

Redaktionen

Succé för hemvändardagarna och utställningen "Övre stadsdelen"

"Hemvändardagarna i Boden 18-19 juni kommer vi inte att glömma i första taget" "Det var underbart att få träffa så många gamla vänner samtidigt". Ja, det var några röster från hemvändardagarna i Boden som blev en succé direkt. Det var första året som det anordnades hemvändardagar i Boden och att döma av den positiva inställningen till idén så är det mycket som talar för att evenemanget kommer att bli årligt återkommande.

Initiativtagaren Sten Sundberg som var ansvarig för projektet är överväldigad över den positiva stämning som direkt infann sig i sällskapet.

-- Jag trodde aldrig att det skulle bli en sådan succé, berättar han. Visst förstod jag att det fanns ett intresse för utflyttade bodensare, och bodensare på hemmaplan, att träffas och "rå om varandra" i några dagar men att det skulle bli en lång minnesvärd "happening" i två dygn trodde jag aldrig. Alla hemvändare var så positiva och öppna och glada över att få komma hem igen att det var rörande att se.

-- Jag hade möjligen väntat mig att ett 100-tal personer skulle komma. Det var ju första gången en hemvändarhelg hade arrangerats i Boden (Heden hade någon lokal historia för ett antal år sedan). Och så kom det närmare 250, otroligt. För många var det långa resor men den här helgen ville tydligen ingen missa frivilligt.

-- Det här receptet bjuder jag ut till andra kommuner ute i landet som tidigare inte har arrangerat hemvändardagar. Det blir garanterat en succé hos er också.

Utflykterna till de s.k. smultronställena blev också mycket uppskattade. De flesta skolorna i stan var öppnade denna lördagförmiddag och sedan "gjorde" vi Pagla, punkt 49 och Alder (nej vi skriver inte Aldersjön, det var ändå ingen som sa någonting annat än Alder).

Det behövdes ingen turistguide när de gamla smultronställena dök upp. Hemvändarna kunde sin historia och berättade med stor inlevelse om hur det var förr. Ibland kom det roliga historier som piskade upp temperaturen långt över tillåtna 40-gradersstreck.

I januari i år gick anmälningarna ut till delar av utflyttade och icke utflyttade bodensare (vi hade inte råd att skriva till alla). I hopp om att mun-

mun-metoden skulle berätta om hemvändardagarna. ALLA var förstås välkomna.

Det blev många telefonsamtal från när och fjärran kan jag försäkra och det värmdes när jag hade människor på tråden som jag inte hade talat med under kanske 20-25 år. Det var då jag förstod att det betydde mycket att komma hem igen, att på nytt trampa på de stenar de gått på som unga.

-- Så här roligt har jag inte haft på många, många år, skrattade Agneta Taube när hon kramade om sina gamla vänner innan hon skulle åka hem till Oslo igen. Vi måste träffas igen, varför inte samma tid nästa år.

De kunskapsörstande och historieintresserade hemvändarna fick också stor behållning av den utställning som Boden Överluleå ForskarFörening och Vuxenskolan presenterade på Konstgillet. Många av hemvändarna tog förstås tillfället i akt och förlorade sig tillbaka till gamla Boden. Och det var många som köpte med sig bilder och böcker. För vem ville missa den chansen. Men så hade också föreningens ordförande Björn Fredriksson hållit ett trevligt och intressant tal redan på fredagen vilket bidrog till ett nytt levande intresse för kära Boden.

Vi hoppas också att många, förutom jag, betalade sin medlemsavgift. Det är mycket viktigt att vi slår ett slag för Boden, för framtiden och dess historia.

Lulebo kan man bli, rånebo likaså. Kirunabo kan man också bli. Men bodensare ÄR man. Var du än bor ute i världen så visst är det hemma när du pratar om Boden.

-- Jag är hemma ganska ofta nuförtiden, sa Ulf Rutqvist från Umeå och menade att hemma för honom är fortfarande Boden.

Sten Sundberg

Till andra föreningar

En av de många medlemmar som besökt den utställning som tillsammans med boken var avslutningen på studiecirkeln om "övre stadsdelen" skrev ett tackkort med anmaningen: "Andra föreningar borde ta efter och dokumentera det som försvunnit i det rivningsraseri som härjat i många städer." Den anmaningen vidarebefordrar vi gärna.

Dialåg inför i brölopp opa pijtmähle

- Ha dö märt åt n Urban et jär lik legoträng nö som förr?

- Män ha dö et hort?! Han fäläs ju opa flekalust. I wart då schölv så flat, då i feck håir e. A Inger jär et lik gnöggo nö för tijdn hälar. Onder wort hä jär för åt döm trointottes ållt jamt, då jär a som twungen å bliskes ötemilla. Jåå, då våra döm et ench en pellagruut beshwäshfätti.

- Hä jär åomestend åt våra sterrmor ålen, så hä var besneppelit åt döm träffese. Fast i tökk döm håil å våra råntjese å ope åra.

- Nö äddjes dö bara, et tökk i döm våra så gammelsmöko!

- Wä stjick döm i telegram:
"Mätte deras kärlek gro,
som doinstöveln bake klo."

Insänt av Inger och Urban Larsson Rosvik

S J:s Centralarkiv

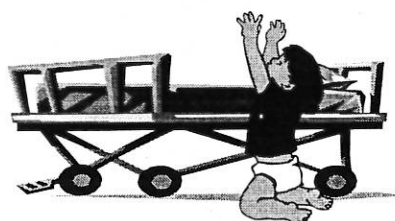
För järnvägsforskare, andra järnvägshistoriskt intresserade och även för släktforskare kan ett besök vid rubric vara av intresse. Arkivet består av ca 15'000 hyllmeter handlingar från åren 1855 - 1988 och ca 200'000 personalakter och -kort över SJ-anställda (de äldsta födda på 1820-talet). Dessutom finns där SJ:s bibliotek och mycket kart- och ritningsmaterial.

Arkivet ligger ca 50 m söder om Värtans station och adressen är Tegelluddsvägen 31 (ingång från spårsidan) i Stockholm. Telefon 08 - 7 623 250

Misstag

Prästen var på förrättning hos en familj. Klockan blev mycket och mor i huset sade till sin son, att han skulle gå och lägga sig. Prästen gläntade på dörren till pojkens rum och såg att han stod på knä vid fotändan på sängen. Han tänkte att det var aftonbön på gång, så han gick ned på knä mitt emot pojken, tittade på honom och sa:
-Får morsan se att du pissar på golvet, blir det synd om dej.

Kalle Lundahl

Äktenskap, kort och gott

He vär in goobb so häite Vinge
i ektenskåp vild'n ingå
männ öngar festmö fänsch
da djikk'ån upa dānsch
där fänn'ån ei o bo dom schwinge

Ho vär nāgāscht fra Piit
ho vär so liljevīt
hånn endre upa bussn
so småll förlovningspussn
Hordo deo, sä'n, jö tits he småkase sulfīt

So flitte dom dill Flarken
männ snärt fick gobben sparken
He kom in löttnānt,
tvostjārne, stövelbānt
o trāngd se milla ven o barken

Da sä'n Vinge: hordo Eva,
hin sko'n Vinge leva
tå löttnāntn denn,
får dill Båodn venn
ner i schwelt ihöl jer'e ner dill gråva.

(Understrykning innebär långt uttal)

återgett av Arnold Lagerfjärd

Nya medlemmar

Vi hälsar följande nya medlemmar välkomna i föreningen

medl.nr.

Birger Larsson	Lärarvägen 8	955 31	Råneå	0924 - 10 647	387
Sonja Wikman	Elefvägen 21	977 53	Luleå	0920 - 99 169	388
Monica Hällgren	Garnisonsgatan 29	961 75	Boden	0921 - 12 244	389
Ulrika Mattsson	Ugglegatan 4 A	961 73	Boden	070 - 6 267 792	390
Gunnar Idberger	Svartbyvägen 12 B	961 37	Erikslund	0921 - 17 968	391
Eivon Renberg	Ringvägen 5 B	961 35	Boden	0921 - 10 627	392
Göte Henriksson	Bastugatan 5	961 75	Boden	0921 - 15 512	393
Hjördis Nilsson	Långsjön 70	961 95	Boden		394
Eva Pettersson	Grönlandsvägen 2	961 46	Heden	0921 - 65 404	395
Rut Hellström Björhammar	Körvelvägen 10	961 47	Sävast	0921 - 73 122	396
Viola Blomqvist	Kyrkgatan 19 B	961 33	Boden	0921 - 10 740	397
Lars Göran Hällgren	Garnisonsgatan 29	961 75	Boden	0921 - 12 244	398
Bernt Lindkvist	Poste Restante 10110		Stockholm		399
Sigyn Fjellström	Trollsländevägen 19	961 68	Torpgården	0921 - 19 883	400

Adressändringar

Bengt Moosberg	Klapphällsstigen 134	955 31	Råneå	0924 - 10 291	49
Anna Johansson	Centralgatan 3	952 34	Kalix		272
Marcus Blomberg	Kyrkgatan 55	961 64	Boden	0921 - 18 697	68
Torbjörn Engström	Norra Kungsallén 11 B	983 33	Malmberget		346

TACK

Ett varmt tack från BÖFF:s styrelse för alla de gåvor och bidrag vi fått:

Dick och Lillemor Öhman	Boden
Eilert Gezelius	Boden
Helen Lindberg	Boden
Gunnar Wännman	Boden
Knut Nyström	Boden
Rickard Pahlsson	Boden
Sören Nilsson	Boden
Margareta Sandberg	Boden
Linnéa Westerberg	Boden
Studiecirkeln om "Övre stadsdelen"	

samt till alla som gett bidrag i mikrokortsparbössan.

Besöksstatistik

Nu har vi fler än 20'000 registrerade besök i Råbäcksgården. Det var speciellt roligt att konstatera att den 20'000:e var den flitigaste besökaren av alla, nämligen Eila Fredriksson. För vilken gång i ordningen hon skrev in sig har vi inte statistik på, men den 30 juni var det hon som passerade strecket. För det fick hon avgiftsfritt medlemskap i ett år.

-ligt Tack för uppvaktningen
på min födelsedag.

Gun-Marie Åkerström
Postgatan 4 B, Kalix

ur Boklådan

Jakter i Luledalens skogar, Ingmar Åkerstrand	175:-
Kanotguide för Råne älvdal	100:-
Övre stadsdelen, Studiecirkel	100:-
Nedre stadsdelen, Studiecirkel, NYTRYCK	60:-
Mikaelimordet, Eilert Gezelius	70:-
Post i norr, Eliasson/Lindgren/Sundqvist	150:-
Råneå socken, HÄFTAD	75:-
Skidan i norr och försvaret	40:-
Skidan på längden och tvären	40:-
Träskare - Byalif, Rolf Fredriksson	70:-

Vi säljer också:

tre olika modeller av antavlor

- 6 generationer (45x60 cm) 35:- (medl.30:-)
- 8 generationer (halvrund) 45:- (medl 40:-)
- 8 generationer (numrerad) 40:-

Några ljusgrå T-shirt med föreningens logotype tryckt på ärmen finns kvar, strl L och XL 70:-

Många av de böcker vi tidigare redovisat att vi säljer finns kvar i vårt sortiment.

Har Du inte möjlighet att komma in och köpa går det bra att beställa. Då tillkommer fraktkostnaden.

Vem har noter?

Texten till sången om engelska kanalen lyder så här:

Just då i landet missväxt var, då drog John Bull sig tyst tillbaka uppå sin ö, att barn och far i Norrland skulle få smaka.

Vad Bull har gjort, blott början var. Han Svea än kan länge gäcka. Och grävda diket ramlat har vid Hedensfors, den långa sträckan.

Och redskap ligga strödda kring, det hälften brutna arbetsstycket. Det kostar Svea ingenting? Jo! dig det kostar ganska mycket.

Är det någon som kan melodin och i bästa fall har noter, och kanske ytterligare text? Kontakta i så fall Björn Fredriksson.

Anbud på tavla

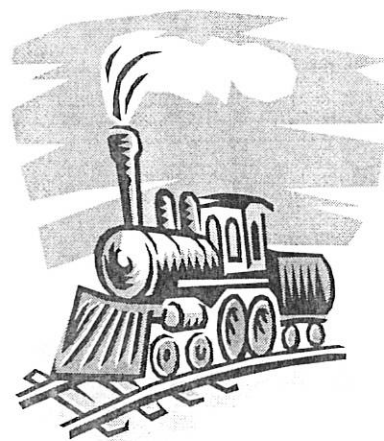
Boden Överluleå ForskarFörening inforrar härmed anbud på en tavla i akryl föreställande det första bostadshuset som färdigställdes vid Bodens Garnison, nuvarande Uhreg N samt det därintill pågående brobygget över Bodån. Tavlan är målad av Rickard Pålsson och har ram som han gjort av sjunktimmer.

Utgångsbud 1'250 kronor. Anbudet skall vara skriftliga och inlämnas senast den 29 oktober. Fri prövningsrätt.

EFTERLYSNING !

Redaktionen för Boden-ANAN efterlyser bidrag till kommande nummer av medlemsbladet. Vi vill ha artiklar, antavlor och annat som är intressant för våra medlemmar.

Vi tar emot bidragen handskrivna, maskinskrivna eller på diskett (doc-format).

Vem var Sigrid?

Området där det inglasade ångloket står kallas för Sigridsro. Är det någon som vet varför? Man skulle kunna tänka sig att någon Sigrid ligger begravd där. Vem var i så fall hon?

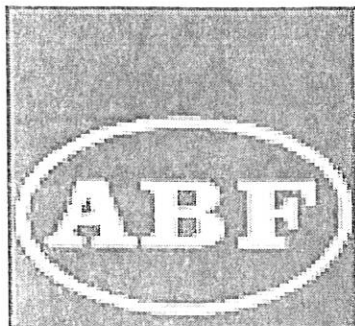
gunnar.glaas@telia.com

Gunnar Glaas
Kungsgatan 38
961 64 Boden

Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning
retur med den nya adressen till:

Boden Överluleå ForskarFörening
c/o Sandberg
Kålrotsvägen 11
961 47 BODEN

B Föreningsbrev

NU STARTAR VI HÖSTENS CIRKLAR

VÄND DIG TILL OSS

SLÄKTFORSKA

Släktforskning för nybörjare och
fortsättning

Datorn som verktyg för dig
som vill släktforska vidare

SPRÅK

Vi kan erbjuda språkcirklar för
nybörjare och även för dig som
vill lära mer.

ENGELSKA, FINSKA,
FRANSKA, SPANSKA
RYSKA, ITALIENSKA
TECKENSPRÅK

HANTVERK & HOBBY

Akvarell
Porslinsmålning
Keramik
Bildväv
Tovning
Lappteknik
Kalligrafi
Klädsömnad

Orientalisk Dans
Qi gong
Jägarskola
Square Dans
Flugbindning
Data
ABF – Skolan för dig som
saknar 3-årigt gymnasium

ABF söker cirkelledare i Estet och Språk

RING ELLER BESÖK OSS GÄRNA PÅ VÅR EXPEDITION
TEL: 13640 ADRESS: Färgaregatan 10 A